

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 stycznia 2020 r.

DIH-2.709.40.2019.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 83/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a i c, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 6 grudnia 2019 r., złożonego przez Zakład Handlu Opałem I MB [...] Spółka Jawna z siedzibą w Warszawie, od decyzji z 26 listopada 2019 r. wydanej przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr PO.306.PS.13.2019.PC (sygn. PU.8361.408.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wprowadził do obrotu w składzie opału przy ul. [...] trzy partie paliw stałych, o łącznej wartości [...] zł bez wystawiania świadectw jakości, tj.:

1. Węgiel kamienny Kostka w ilości 20 t, [...],
2. Węgiel kamienny Orzech w ilości 5 t, [...],
3. Koks w ilości 6 t, [...].

**postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 11 grudnia 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę Zakład Handlu Opałem I MB [...] Spółka Jawna z siedzibą w Warszawie wraz z aktami sprawy PU.8361.408.2019.

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 3 - 14 października 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr 758/2019, przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązku wystawienia i przekazywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia

25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do przedsiębiorcy składzie węgla przy ul. [...] (zwanego dalej także: „Stroną” lub „Przedsiębiorcą”). Kontrolę przeprowadzono w obecności wspólnika spółki Pana [...].

W trakcie kontroli Wspólnik Spółki podał szacunkowe ilości paliw stałych, wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli:

- węgiel kamienny w sortymencie kostka w ilości 20 ton, [...];
- węgiel kamienny w sortymencie orzech w ilości 5 ton, [...];
- koks w ilości 6 ton, [...].

Łączna szacunkowa wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 3 października 2019 r., wynosiła [...] zł. Pan Zbigniew Leszczyński w dniu 3 października 2019 r. oświadczył, że w momencie sprzedaży węgla, nabywcy wystawiana jest i wręczana faktura VAT lub paragon oraz kserokopia atestu jakości otrzymanego od producenta. Ponadto Wspólnik Spółki, oświadczył do protokołu kontroli, że sprzedaje węgiel kamienny klientom indywidualnym na zużycie przez gospodarstwo domowe oraz przedsiębiorcom posiadającym instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej okazali Wspólnikowi Spółki wzór świadectwa jakości zawarty w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892) i pouczyli o obowiązku jego stosowania, wystawiania i wypełniania. Ponadto Wspólnika Spółki poinformowano, że zgodnie z art. 35a pkt. 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

W dniu 14 października 2019 r. został sporządzony i odczytany protokół kontroli, który Wspólnik Spółki podpisał bez uwag.

Spółka została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Pismem z 28 października 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone Stronie 30 października 2019 r.

Strona w piśmie z 12 listopada 2019 r. oświadczyła, że za rok 2018 uzyskała obroty

o łącznej wartości netto [...] zł, zaś w roku 2019 osiągnęła obrót netto w wysokości [...] zł. Ponadto Spółka oświadczyła, że nie miała świadomości, że został wydany przepis o przekazywaniu świadectwa jakości paliw stałych każdemu klientowi i mimo to, do każdej sprzedaży wydawała atest jakości węgla otrzymywany od producenta.

Organ I instancji w trakcie rozmowy telefonicznej z pracownikiem Przedsiębiorcy, przeprowadzonej 12 listopada 2019 r. ustalił, że Strona prowadzi działalność gospodarczą polegającą wyłącznie na sprzedaży paliw stałych.

Mazowiecki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie 26 listopada 2019 r., wydał decyzję nr PO.306.PS.13.2019.PC nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wprowadził do obrotu, w składzie opału przy ul. [...] trzy partie paliw stałych, o łącznej wartości [...] zł bez wystawiania świadectw jakości, tj.:

1. Węgiel kamienny Kostka w ilości 20 t, [...],
2. Węgiel kamienny Orzech w ilości 5 t, [...],
3. Koks w ilości 6 t, [...].

Powyższe narusza obowiązek określony w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu decyzji Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, która wynosiła [...] zł, oraz że w roku kontroli osiągnęła z tej działalności obrót w wysokości [...] zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli, która wynosiła [...] zł. Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej kontrolowany w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odnosząc się do wyjaśnień Strony z 12 listopada 2019 r. wskazał, że odpowiedzialność z tytułu naruszenia art. 35a ust. 9 lit. a nie jest zależna od winy, czy od stanu świadomości Przedsiębiorcy co do istnienia obowiązku, ma charakter obiektywny, czyli że jest wynikiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem tzw. deliktu administracyjnego. Decyzja została doręczona 28 listopada 2019 r.

Przedsiębiorca pismem z 6 grudnia 2019 r. odwołał się od decyzji nr PO.306.PS.13.2019.PC i wniósł o umorzenie lub zmniejszenie wymierzonej kary pieniężnej. W uzasadnieniu Strona wskazała, że znajduje się w trudnej sytuacji finansowej spowodowanej sytuacją na rynku handlu opalem. Uregulowanie kwoty nałożonej kary pieniężnej spowoduje utratę płynności finansowej Spółki. Ponadto Strona wskazała, że trudna sytuacja finansowa Spółki wynika z choroby i śmierci jednego ze współników, który zajmował się wystawianiem dokumentów i nie miał świadomości o obowiązku wystawiania świadectw jakości, a mimo to wydawał do każdej faktury VAT i paragonu atest jakości węgla

otrzymywany od producenta, co zdaniem Strony można potraktować jako świadectwo jakości paliw stałych.

Pismem z 14 grudnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 23 grudnia 2019 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

W dniu 9 stycznia 2020 r. do organu wpłynęło pismo Strony zatytułowane odwołanie, którego treść jest tożsama z odwołaniem złożonym pismem z 6 grudnia 2019 r. złożonym za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 14 października 2019 r. (nr akt kontroli PU.8361.408.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wystawiała świadectw jakości i w konsekwencji nie wydawała nabywcom paliwa stałego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii ww. świadectwa. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o powyższe ustalenie nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że powyższe rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona nie wystawiała świadectw jakości i w konsekwencji nie przekazywała potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii nabywcom paliw stałych. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który nie realizuje obowiązku zapisanego w art. 6c ww. ustawy podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, która wynosiła [...] zł, oraz wysokość obrotu uzyskanego przez Stronę ze sprzedaży paliw w roku 2019 wynoszącą [...] zł. Ponadto organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Stronę w roku 2018 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, która zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy wyniosła [...] zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Ponadto na podstawie art. 6c ust. 2 ww. ustawy Przedsiębiorca zobligowany był do przekazywania potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywał od niego paliwo stałe.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a administracyjna kara pieniężna jest wymierzana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z powyższego wynika, że powoływana przez Stronę w odwołaniu okoliczność braku znajomości przepisów, a także informacja o śmierci jednego ze współników spółki nie stanowią przesłanki do uchylecia bądź zmiany decyzji Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 26 listopada 2019 r. Bowiem ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności i od 5 listopada 2018 r. wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami przywołanej powyżej ustawy i rozporządzenia. Fakt przekazywania przy każdej sprzedaży atestu jakości otrzymanego od dostawcy danego paliwa stałego nie stanowi realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Bowiem zakres merytoryczny świadectwa jakości został określony w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z ww. przepisem świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;

- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Przekazywane przez Stronę atesty jakości nie zawierały jej danych ani oświadczenia, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o umorzenie postępowania. Organ odwoławczy wskazuje, że przewidziana w art. 105 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego możliwość umorzenia postępowania na wniosek Strony, dotyczy postępowań wszczętych na wniosek tejże strony, pod warunkiem, że nie sprzeciwiają się temu pozostałe Strony postępowania i że nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie postępowanie stwierdził, że wniosek jest bezprzedmiotowy, ponieważ niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu. Ponadto materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w sposób niewątpliwy wykazał, że Strona nie realizowała ciążącego na niej obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a zatem nie zachodzi przesłanka bezprzedmiotowości postępowania stanowiąca podstawę umorzenia postępowania, o której mowa w art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Odnosnie wniosku Przedsiębiorcy o zmniejszenie kwoty kary ze względu na bardzo trudną sytuację finansową spółki. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł, jeżeli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że każda kwota kary pieniężnej zawierająca się w powyższym przedziale jest zgodna z prawem. Jednocześnie należy wskazać, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w ramach przyznanych kompetencji zmiarkował wysokość kary pieniężnej do dolnej ustawowej granicy wynoszącej w tej sprawie 10.000,00 zł. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują możliwości wymierzenia kary pieniężnej poniżej ustawowego progu. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz.

2096, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym do rozważań o możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zważył, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę

nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wprowadzenie do obrotu paliw stałych bez wystawiania wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, iż art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że przedsiębiorca wystawia świadectwo jakości w momencie wprowadzenia paliwa stałego do obrotu. Powyższe oznacza, że niedopełnienie tego obowiązku jest naruszeniem nieusuwalnym, ponieważ następcze wystawienie świadectwa jakości np. w wyniku przeprowadzonej kontroli nie będzie dokonane w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Z tego względu w rozpatrywanej sprawie nie jest możliwe przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa. Ponadto fakt nie realizowania przez Stronę ustawowego obowiązku wystawiania świadectw jakości został ujawniony w trakcie kontroli. Jak wykazano powyżej następcze wystawienie świadectw jakości nie może być uznane za usunięcie naruszenia i zrealizowanie ustawowego obowiązku. W związku z powyższym organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajduje podstaw dla zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 189f § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Organ odwoławczy wskazuje, że w materiale dowodowym sprawy brak informacji, świadczących o tym, że Strona naruszyła obowiązek przekazywania świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych wskutek działania siły wyższej, zatem nie istnieją przesłanki do odstąpienia od ukarania w myśl art. 189e Kodeksu postępowania administracyjnego.

Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 26 listopada 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na wprowadzenie do obrotu, w składzie opału przy ul. [...] trzech partii paliw stałych, o łącznej wartości [...] zł bez wystawiania świadectw jakości, co narusza obowiązek określony w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie nr NBP O/O Warszawa: 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnośnie wskazanych przez Stronę w odwołaniu okoliczności, że zapłacenie kary pieniężnej stanowiłoby znaczną dolegliwość dla budżetu prowadzonej działalności gospodarczej informuje, że nie stanowi ona przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże w momencie gdy decyzja stanie się ostateczna organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 5) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 6) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 7) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 8) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1/ [...].

2/ [...].

3/ aa.